

Østlandsutstillingen 2025

UTGIVER: Østlandsutstillingen

REDAKTØR: Josephine Lindstrøm

DESIGN: Forest

FORSIDE: Bendik Bendik, *Jeg har endelig fått innvilget 100% uføretrygd [...], 2024*

FOTODOKUMENTASJON AV KUNSTVERKENE:

Abrakadabra Studio (Margaret Abeshu)

Will Bradley (Sampson Addae)

Tor Simen Ulstein (Shwan Dler Qaradaki)

Eivind Egeland (Line Solberg Dolmen)

Jane Sverdrupsen (Hans Kristian Borchgrevink Hansen)

Radek Detinsky (Lea Brekke Hordvik)

Jan Khur (Sarah Kazmi)

Bjarte Bjørkum (Per-Erik Larsen)

Thomas Tveter (Viktor Pedersen)

Anders Elverhøy (Kristin Tinsa Sæterdal)

Tor Simen Ulstein (Love Terins)

All øvrig fotodokumentasjon er av kunstnerne selv.

Velkommen til Østlandsutstillingen 2025

Østlandsutstillingen har de siste årene hatt en drivende god utvikling – vi har satt både søkerrekord og publikumsrekord, noe som befester vår posisjon som en ettertraktet arena for både kunstnere og publikum. På kunstsentrene, vårt vertskap, er vi ofte årets mest besøkte utstilling.

Men vi står i en krevende tid. Kulturfeltet utfordres av økonomiske nedskjæringer på nasjonalt nivå, tøffe prioriteringer i fylkeskommunene og et politisk landskap i endring. Østlandsutstillingen merker dette tydelig. Vi leverer mye og vi skaper verdier som langt overgår hver eneste kulturkrone vi blir tildelt. Vår uskrevne kontrakt med fylkeskommunene bygger på et felles ansvar: Vi turnerer utstillingen for å sikre at samtidskunsten når hele regionen, samtidig som vi bidrar til vekst og stimulans i lokale kunstmiljøer. Vi presenterer en større gruppeutstilling som speiler tendenser i samtidskunsten – med varierte materialer, uttrykk og en økende andel unge kunstnere som også reflekterer et internasjonalt miljø. Samtidig bygger vi broer mellom etablerte og nyetablerte kunstnerskap, noe som gjør utstillingen til et viktig springbrett i karriereløpet.

Østlandsutstillingen er en kunstnerstyrt organisasjon, forankret i de profesjonelle kunstnerorganisasjonene. De siste årene har vi også styrket juryen og styret med eksterne ressurser for å sikre bredere kompetanse og mangfold. Vi vet at kunsten ikke bare speiler samtiden, men også utfordrer den. Vi er stolte av å løfte frem kunst med samfunnsaktuelle tema, samtidig som vi bevarer vår forankring i fri kunstnerisk ytring.

Takk til fylkeskommunene i Akershus, Vestfold, Østfold, Innlandet, Buskerud og Oslo for deres støtte. Takk til kunstnerorganisasjonene som rekrutterer til våre verv og takk til kunstsentrene som er vertskap og bringer utstillingen ut til publikum, og ikke minst – takk til kunstnerne som skaper kunsten. Det er deres arbeid som gir utstillingen mening, og i disse utfordrende tider er det dessverre dere som ofte først merker de brutale kuttene.

Vi står sammen. Kunsten er ikke en luksus – den er en nødvendighet.

Nina Guzman Toft, styreleder Østlandsutstillingen
Josephine Lindstrøm, daglig leder Østlandsutstillingen

Betraktninger fra juryen

Juryen er glade og stolte av å presentere Østlandsutstillingen 2025!

Utvelgelsesprosessen har vært givende og intens, og det er med stor respekt juryen har gått igjennom alle de 766 søknadene. Det er et viktig oppdrag hvor juryen har fått innblikk i noe av det som rører seg av kunstnerskap i regionen. Ut fra en stor mengde søknader av høy kunstnerisk kvalitet, har juryen diskutert seg frem til 25 kunstnere. Verkene som presenteres i ØU 2025 varierer fra det stillferdige og underfundige til det mer monumentale og ekspressive. Juryen har hatt en ambisjon om å lage en utstilling som løfter frem aktuelle problemstillinger og viser bredden av kunstnerskap, men også hvordan sammenstillingen av enkeltverk kan åpne opp for nye refleksjoner.

Østlandsutstillingen er en svært viktig visningsarena for kunstnerne i regionen. Kunstnerstyring og fri innsendelse er et viktig demokratisk prinsipp. Det kuttes i kultursektoren, og Østlandsutstillingen er ikke noe unntak. Samfunnet trenger yrkesaktive kunstnere og arenaer for visning av

kunst. Først og fremst fordi kunstens autonomi har en egenverdi, men også fordi tilgang til kunstneriske opplevelser kan fremme inkludering, empati, toleranse og en bredere forståelse av samfunnet. Gjennom kunsten kan samfunnet se seg selv på en ny og kritisk måte.

I Regjeringens nylig fremlagte totalberedskapsmelding, understrekes det blant annet at en kultursektor som fungerer så normalt som mulig i krisetid, vil være et viktig bidrag i nasjonens totalberedskap og befolkningens evne til utholdenhet, opprettholdelse av mental helse og kampmoral. Kulturinstitusjonene og det frie kunst- og kulturlivet er sentrale bidragsyttere i å stimulere befolkningen til å tilegne seg ny kunnskap, tenke kritisk, finne mening og innsikt i tilværelsen, og være åpne og søkende for løsninger og muligheter. En godt opplyst befolkning, med god tilgang på kunnskap om og forankring i egen kulturell identitet, vil ha bedre forutsetninger for å ta gode valg for seg selv og sitt nærsamfunn i en krisetid. Dette kan være avgjørende for hvordan nasjonen som helhet klarer seg gjennom en krise.

I forbindelse med lansering av totalberedskapsmeldingen uttalte direktør i Kulturdirektoratet Kristin Danielsen at kultur skaper motstandskraft i seg selv. Et samfunn rikt på kunst- og kulturopplevelser gir evne til å se flere perspektiver, motvirke ekstremisme og gjør oss robuste til å stå imot forsøk på destabilisering. Kunsten er sentral i å uttrykke sorg, bearbeide traumer og skape en felles identitet, noe som også gjenspeiles i verkene valgt ut til Østlandsutstillingen 2025.

Kunstnerne engasjement og behov for å fortelle, belyses gjennom ulike materialer og medium. De utvalgte kunstnerne har bakgrunn fra hele verden, og kulturell identitet og tilhørighet er en rød tråd i utstillingen. I verkene kan vi lese en underliggende uro for verden i dag, som formidles igjennom subtile uttrykk der de nære og hverdagslige ting ses i lys av en større kontekst. Utstillingen reflekterer i stor grad tidsånden i samfunnet, og speiler samfunnets verdier, ideer og bekymringer. Flere av verkene tar også for seg en utforskning av historien, og gir publikum en mulighet til å forstå utviklingen av samfunnet på en alternativ måte.

Juryen i 2025 er Serina Erfjord (Vestfold Bildende Kunstnere), Lars Sandås (Billedkunstnerne i Oslo),

Ann Kristin Aas, juryleder (Østfold Bildende Kunstnere), Kathrine Wilson (direktør ved Nitja senter for samtidskunst, det første visningsstedet i 2025), Ifrah Osman (eksternt jurymedlem og kurator for blant annet Kunsthall Oslo og KORO) og daglig leder for Østlandsutstillingen Josephine Lindstrøm.

Østlandsutstillingen 2025 arrangeres i samarbeid med tre visningssteder: Nitja senter for samtidskunst, Oplandia senter for samtidskunst og Galleri Fjordheim.

På vegne av juryen: Velkommen til Østlandsutstillingen 2025!

Ann Kristin Aas
Juryleder

Kunsttrærne

2025

- s. 10 Margaret Abeshu
- s. 12 Sampson Addae
- s. 14 Asmundur Asmundsson
- s. 16 Bendik Bendik
- s. 18 Arild Skarsfjord Berg
- s. 20 Md Wahiduzzaman Bhuian
- s. 22 Mattias Cantzler
- s. 24 Shwan Dler Qaradaki
- s. 26 Line Solberg Dolmen
- s. 28 Vigdis Fjellheim
- s. 30 Hans Kristian Borchgrevink Hansen
- s. 32 Lea Brekke Hordvik
- s. 34 Hedvig Aannestad Iost
- s. 36 Irene Margrethe Kaltenborn
- s. 38 Sarah Kazmi
- s. 40 Ingerid Kuiters
- s. 42 Per-Erik Larsen
- s. 44 Leandro Jarl Yanez Munch
- s. 46 Viktor Pedersen
- s. 48 Sakib Saboor
- s. 50 Thando Sikawuti
- s. 52 Kristin Tinsa Sæterdal
- s. 54 Love Terins
- s. 56 Beate Vigeland
- s. 58 Ella Aandal

Margaret Abeshu

Margaret Abeshus verk vever sammen personlige og politiske narrativ fra kunstnerens tilhørighet til Oromo-folket i Etiopia. Gjennom diasporaens kompleksitet utforskes frigjøring, svik og selvbestemmelse. I sine verk bruker Abeshu elementer fra egen familiehistorie, foto og sang og viser hvordan musikk og kunst kan være kraftfulle midler i kampen for rettferdighet. Tittelen på de to verkene er en frase hentet fra en sang skrevet av hennes far. Smijernselementene tematiserer sikkerhetskonstruksjoner og synlige/ usynlige barrierer, inspirert av vestlig arkitektur i Addis Abeba. Smijernet utforsker grensens tvetydighet mellom beskyttelse, ornamentikk og blokade. I lysekronen av MC-speil reflekteres både oss selv og et blick på fortid og fremtid.

Koo Yaa Baranaa
(Oh my, the year that is yet to come)
2024
Digitalt fotografi, smijern, sløfe i
bazin, vestafrikansk tekstil
200 x 400 cm

Koo Yaa Baranaa
(Oh my, the year that is yet to come)
2024
Smijern, motorsykkelspeil, tekstile
bånd
300 x 100 cm

Sampson Addae

Aliens
2024
Brukte klær
122 x 100 cm

De siste tre årene har Sampson Addae samlet inn brukte klær gjennom donasjoner. Klesplaggene han bruker i sin kunstneriske praksis bærer spor av minner, svette, parfyme, spytt og hårstrå fra sine tidligere eiere. Kunstneren omtaler klærne som «anonyme kropper», ladet med spor av liv, og verket *Aliens* er bygget opp av disse klærne. Addae forklarer arbeidet som inspirert av de brutale mekanismene i menneskelige institusjoner, som tvinger «kropper» til en evig kamp og konkurranse om dominans. Gjennom sine kunstverk inviterer Addae andre kropper – betraktere – til å reflektere over hvordan omstendigheter former spørsmål om verdi, og hvilken makt vi har til å påvirke omgivelsene våre, samtidig som vi selv formes av dem.

Ásmundur Ásmundsson

Untitled 1
2023
Grafitt, akryl, papir
200 x 145 cm

Untitled 2
2024
Grafitt, akryl, papir
200 x 145 cm

Untitled av Ásmundur Ásmundsson er en serie tegninger som utforsker en foreldet skrifttype med en kompleks og kontroversiell historie. Denne skrifttypen, som en gang ble hyllet som germansk av Nazi-Tyskland, ble senere avvist som jødisk, og dens røtter strekker seg tilbake til trykkekunstens begynnelse. Ásmundsson bruker denne både vakre og urovekkende skrifttypen til å skrive ord som er relevante for vår tids situasjon og aktuelle verdenshendelser. Ved å legge bokstavene oppå hverandre blir ordene uleselige, men verkene formidler en «visuell mening» som går utover språket.

Bendik Bendik

Bendik Bendik sine to verk var et forslag til en kunstnerisk utsmykning til det nye NAV-kontoret på Lillestrøm. Siden har Bendik jobbet med å gi prosjektet et liv videre og i følge kunstneren får verkene her fornyet relevans gjennom Østlandsutstillingen. Tekstutdragene er hentet fra spørsmål delt i ulike nettforum som "NAV-spørsmål", hvor brukere deler sårbare og personlige erfaringer med NAV. Verket utforsker NAV-systemets menneskelige dimensjoner, og fokuserer på hvordan både brukere og ansatte ønsker å bli sett og hørt. Målet er å reflektere over behovet for anerkjennelse, samt å øke bevisstheten om viktigheten av empati og lytting i møte med offentlige systemer.

Hei! Jeg har endelig fått innvilget 100% uføretrygd. Søknaden ble sendt i juni, og fikk vedtaket på torsdag. Stemmer det at det kommer en etterbetaling for differansen mellom aap og uføretrygden for de månedene søknaden lå inne? Hva annet kan jeg forvente? Skal/bør jeg skatte 15% for å unngå baksmell? Er dessverre helt grønn på dette.

08.11.2021

2024

Oljepastell på lerret

160 x 100 cm

Vi venter barn og jeg er nylig blitt unguføre. Mitt spørsmål er hva har jeg krav på og har min samboer rett på pappa permisjon? Takk på forhånd. 21.10.2024

2024

Oljepastell på lerret

100 x 160 cm

HEI! JEG HAR ENDELIG
FÅTT INNVILGET 100% UFØRETRYGD
SØKNADEN BLE SENDT I JUNI,
OG FIKK VEDTAKET PÅ TORS-
DAG. STEMMER DET AT DET
KOMMER EN ETTERBETALING
FOR DIFFERANSEN MELLOM
AAP OG UFØRETRYGDEN FOR
DE MÅNEDENE SØKNADEN
LÅ INNE. HVA ANNET KAN
JEG FORVENTE? SKAL/BØR
JEG SKATTE 15% FOR Å UNNGÅ
BAKSMELL? ER DESSVERRE
HELT GRØNN PÅ DETTE

Arild Skarsfjord Berg

For Arild Skarsfjord Berg har tapet av begge foreldre åpnet et nytt kapittel i livet, fylt med sorg og refleksjoner rundt alderdom, syke kropper og livets forgjengelighet. Denne erfaringen har ledet kunstneren til en dypere utforskning av døden, dødsprosesser og forgjengelighetens plass i livet. I serien *Avsluttede epoker* viderefører kunstneren disse temaene gjennom bruk av klesplagg og keramiske fliser, og skaper portretter basert på klær fra sin egen familie og venner, blant annet farens ullgenser, sønnens servitørskjorter og nevøens treningsklær som ble for små. Hvert portrett er laget av lagvise klær, håndlagde porselensfliser og bomullsnøre, der hvert verk forteller en unik og personlig historie. De utvalgte arbeider bærer poetiske titler som *Skal hilse fra fjellet*, *Studier av etisk hacking*, *Stå i vinden* og *Gje meg handa*, og speiler de ulike personer som er portrettert.

Avsluttede epoker
2024
Keramiske fliser, klær
26 x 26 x 12 cm (mål pr objekt)

Md Wahiduzzaman Bhuiyan

Md Wahiduzzaman Bhuiyan sitt verk *Reality, Fiction, Satire and Dream* er et tresnitt i storskala, bestående av fire separate paneler som utgjør en vegginstallasjon. Motivene og karakterene i verket er fiktive, men kunstneren understreker at det i fantasiprosessen også ligger en søken etter virkelighet, hvor dypere politiske og sosiale hendelser åpenbares. Bhuiyan har en spesiell interesse for menneskelige og dyrelignende karakterer, og liker å blande disse to formene for å skape nye, surrealistiske figurer. Denne kombinasjonen gir verkene en kompleks kvalitet, der elementer av virkelighet, fiksjon, satire og drømmer smelter sammen til en helhet som utfordrer betrakterens perspektiv og refleksjon.

Reality, Fiction, Satire and Dream
2024
Tresnitt på syrefritt papir
240 x 160 cm

Mattias Cantzler

SCUM
2024
4K video med lyd
04:31min

I det animerte videoverket *SCUM* refererer Mattias Cantzler til Valerie Solanas' manifest *Society for Cutting Up Men*. Solana var en feministisk skribent som på slutten av 1960-tallet forsøkte å skyte Andy Warhol etter en konflikt, der Warhol ble anklaget for å ha mistet Solanas' manuskript og for å usynliggjøre kvinners arbeid generelt. Verket refererer også til Warhols kunstnerskap og hans bruk av bananer i sine verk. Verket fungerer som en statusoppdatering på hvor mannens rolle står i dag, og fokuserer på de motargumentene og hindringene som oppstår på veien mot et mer opplyst og bærekraftig samfunn. Hva er det egentlig menn i reaksjonære kretser er redde for? *SCUM* belyser destruktive mannlige atferdsmønstre og utforsker det sosiologiske uttrykket "toxic masculinity".

Shwan Dler Qaradaki

Duftende bedrag
2023
Mixed media på papir
135 x 195 cm (mål pr bilde)

Shwan Dler Qaradaki sitt verk *Duftende bedrag* består av totalt 12 tegninger som viser bilder av eple-, hvitløk- og sennepsblomster. Arbeidene er symboliserende minner fra folkemordet på kurderne i 1988 under Saddams regime. De kjemiske gassene brukt i angrepene var tilsatt lukter for å lure folk til å inhalere dem. Tegningene hedrer Shwans tolv familiemedlemmer som døde i angrepet og bruker blomster som symboler på både skjønnhet og ødeleggelse. Målet er å utfordre etablerte visuelle mønstre og avdekke en skjult side av voldelige bilder.

Line Dolmen Solberg

Line Solberg Dolmens tekstile verk *Skjell* fremstår som et rom å søke tilflukt i, et omsluttende skjold som beskytter. Skjeletter fra steinalderen er funnet i jord der alt annet forvitrer, fordi jorda var kalkholdig etter at menneskene hadde kastet fra seg store mengder østersskall. Flatøsters har i årtusen vært en viktig næringskilde, og skjellene ble brukt som byggemateriale. Stillehavsøsters invaderer kysten vår, kanskje de utradere oss, slik mennesket utsletter andre arter. Om noen tusen år er det våre bein og våre historier som kan leses ut av funn i jorda. Skjell og bein, skjell og bein, det er det som utgjør tiden.

Skjell
2024
Brukte dyner, hvit og plantefarget silke
300 x 300 cm

Vigdis Fjellheim

The Great Auks
2024
Kull på papir
110 x 150 cm

Verket *The Great Auks* inngår i Vigdis Fjellheims prosjekt *Fuglefjellet*. Prosjektet tar utgangspunkt i habitatdioramaet over et norsk fuglefjell ved Naturhistorisk museum i Oslo. Noen av artene i dioramaet er slektninger av den utdødde geirfuglen som museet har Norges eneste eksemplar av. Geirfuglen (*the great auk*) ble utryddet i 1844 og står i dag som et ikonisk eksempel på fortellingen om menneskenes brutale utrydding av arter. Den er også et utgangspunkt for en samtale om det vi er i ferd med å miste i dag. Det finnes kun 80 utstoppede eksemplarer av geirfuglen i verden. Dette verket tar utgangspunkt i utskårne papirsilhuetter av disse eksemplarene, som er plassert i en lyssatt modell, dokumentert og brukt som forelegg for kulltegningen.

Hans Kristian Borchgrevink Hansen

Bruksgjenstand
2023
Steingods, klementinscall, skår fra tallerken
7 x 5 cm

Fjær i landskap
2024
Porselen, fjær (trolig fra en hjelmperelehone)
20 x 25 cm

Materialene til *Bruksgjenstand* og *Fjær i landskap* er sanket på kunstnerens turer opp til det forlatte torpet Halvortjernsberget på Grue Finnskog. Under denne sankingen, som har foregått over år, har overhengende planer raskt blitt umulige å følge:

«Jeg er blitt nødt til å ta utgangspunkt i de små detaljene og slik bygge helheten nedenfra. Objektene er satt sammen med troen på at alt kan brukes som materiale om jeg bare makter å forvalte det på rett måte – som en slags Skandinavisk design på vranga, uten enkelhet og rene linjer.»

Lea Hordvik Brekke

Lea Brekke Hordvik kjøpte et brukt kamera og fant flere bilder fra en ukjent families ferietur fra 2009. Kunstnerens maleriske omforming ble ganske annerledes enn fotografiene. Hordvik la til flere objekter og gjorde en rekke endringer. Verkene er festet på treplater, der planker er brukt til å bygge «popup»-figurer. Fotografiene fikk kunstneren til å dagdrømme om sydenferie:

«Jeg har aldri vært på all-inclusive-tur, men sydenferie har jeg vært på, og det er fantastisk. Sole seg, spise usunn mat, drikke alkohol – også på dagtid, synge norske sanger på karaokebarer osv. Selv om det på mange måter er en usunn, harry ferietur med få kulturelle inntrykk, lengter jeg etter det året rundt. Temaet vekker også flere tanker hos meg, som hvordan jeg opplever at denne form for ferie blir sett ned på av 'eliten', kanskje fordi det *bare* er ferie.»

Granca 2009
2024
Akrylmaling på lerret, treplater, treplanker
210 x 300 cm

Hedvig Aannestad lost

Hedvig Aannestad lost sitt verk er et oljemaleri av kunstneren selv som gammel kvinne, malt etter referanse av et fotografi som har gått gjennom sju KI-filtre for aldring. Kunstneren finner en særegen malerisk kvalitet i dårlige KI-genererte bilder – måten skygger, flater og linjer flyter udefinert inn i hverandre, hvordan rynkete hud fortsetter å gro nye rynker, og hvordan formene gradvis viskes ut. Til slutt, når Aannestad lost sitt ansikt er forvridd og vrent, filtrerer maleren bildet en siste gang – fra digital fil til maleri på lerret, gjennom egne hender, maling og pensler. Hvor går grensen mellom maskin og menneske, når maskinenes algoritmer bygges på vår oppførsel, mens vår oppfatning av verden samtidig formes i takt med maskinenes algoritmer? Hva kom først – høna eller egget?

Everything ever known has been switched and replaced
2024
Olje på lerret
100 x 80 cm

Irene Margrethe Kaltenborn

Choreographies towards loss
2024
4K video, stereo lyd
60:00 min

I videoverket *Choreographies towards loss* følger vi kunstneren Irene Margrethe Kaltenborn på en reise på tvers av landegrenser, hvor hun samler biter av en tapt historie i et forsøk på å skape et bilde av geirfuglen, en art som er borte for alltid. Geirfuglen, den opprinnelige pingvinen, forsvant fra jordens overflate på midten av 1800-tallet. I filmen blir fortellinger og observasjoner vevd sammen til et poetisk narrativ som svever mellom to verdener, hvor geirfuglen blir et symbol på en langt større krise. Kaltenborn beskriver filmens fortellergrep slik: «Hvis menneskeskapt utryddelse var en koreografi, har vi framført den på denne måten.»

Sarah Kazmi

Clapping hands on the dastarkhwan by the fjord
2024
Fotografi, tepper
438 x 300 cm

I sin fotoinstallasjon utforsker Sarah Kazmi vår forståelse av innvandringen fra Pakistan til Norge på 1960- og 70-tallet. Gjennom mat og mattradisjoner som sentralt tema stiller hennes verk spørsmål ved hvordan historien om pakistansk innvandring har blitt erfart, skrevet og formidlet. Kazmi undersøker offentlige arkiver for å forstå arbeidsforhold, fritidsaktiviteter og møtene mellom migranter og det norske samfunnet. I dialog med kilder som Aud Korbøls bok om innvandring *Den kritiske fase* og Norsk Folkemuseums arkiv *Norsk i går, i dag, i morgen?*, kan Kazmis prosjekt beskrives som et «mot-arkiv». Kunstneren søker å åpne eksisterende historier og formulere alternative måter å lese fortiden på.

Ingerid Kuiters

Ingerid Kuiters' uttrykk er ofte preget av dekorative, additive ornamenter og symbolisme inspirert av *art brut*-stilen, folkekunst, uruttrykk, surrealisme og en fri, intuitiv assosiasjonsmetodikk. I disse arbeidene bruker kunstneren funnet brukstre, der den gitte formen blir førende for det endelige uttrykket. Arbeidet utvikler seg spontant og uten en fast plan – det vil si at prosessen er åpen, og ingenting er forutbestemt. Intuisjon, erfaring og det underbevisste danner grunnlaget for det ferdige resultatet.

Easy Living
2023
Brukstre, grunning, akvarell, lakk
142 x 64 cm

Bro Bro Brille
2023
Brukstre, grunning, akvarell, lakk
24 x 24 cm

Warrior
2024
Brukstre, grunning, akvarell, lakk
60 x 13 cm

Per-Erik Larsen

Per-Erik Larsens malerier blir til gjennom en prosess der reaktive pigmenter sprayes og males på tekstiler, dampfikseres inn i fibre og vaskes ut. De kornete pigmentene fra sprayen og de flytende fargefeltene skaper bevegelser i motivene, noe som kan gi assosiasjoner til fordampning og oppløsning. Noen ganger ser man hentydninger til figurer og landskap, andre ganger åpner motivets diffuse overganger for betrakterens egne forestillinger. Lerretene er montert på rammeprofiler støpt i akryl, papir og salt, noe som skaper en kontrast til tekstilets myke draperinger.

Hot Pocket
2024
Bomull, reaktive pigmenter, svulmepasta, akryl, salt, papir
160 x 195 cm

Grønt slør
2024
Silke, reaktive pigmenter, akryl, salt, papir
63 x 59 cm

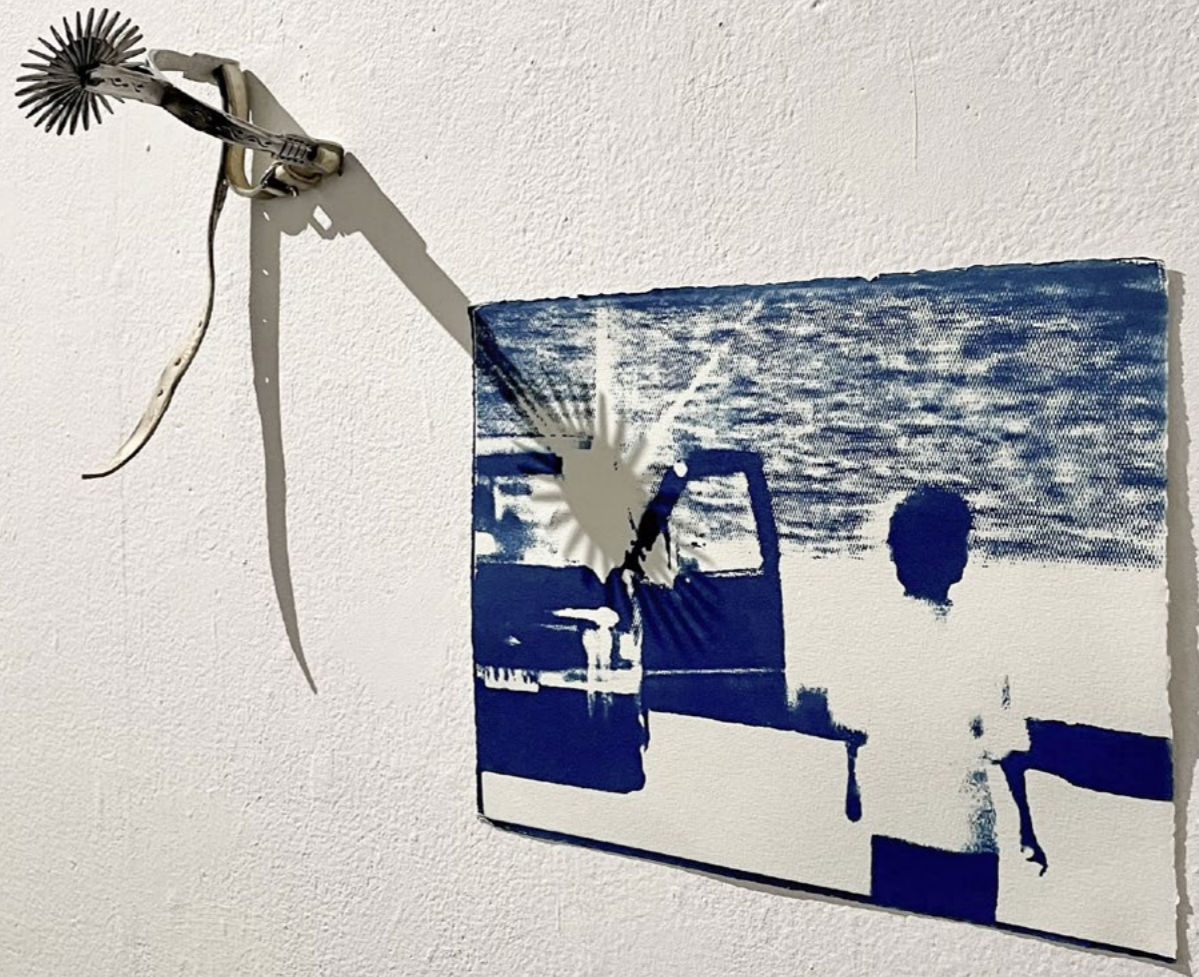

Leandro Jarl Yanez Munch

Tittelen på Leandro Jarl Yanez Munch sin installasjon *Aqui me quedo* ("her blir jeg") er hentet fra et dikt av Pablo Neruda, senere tonesatt av Víctor Jara. Sangen er viktig for chilenerne og knyttes til kampen for frihet mot diktatur. For Yanez Munch representerer tittelen en refleksjon over både manglende tilhørighet og tilknytning til Chile. Han har gjort teksten til sin egen – *her blir jeg* uttrykker kunstnerens søken etter mening og tilhørighet til et land han knapt har besøkt:

«Verket består av skjermbilder fra en familievideo fra Chile i 2002, da jeg som barn besøkte min fars familie. Dette var både første og siste gang jeg møtte farfaren min. En fotballfløyte, en gullklokke og deler av min chilenske nasjonaldrakt symboliserer minner fra dette møtet og en kultur og historie som er både nær og fjern.»

Aqui me quedo
2024
Papir, chilensk nasjonalkostyme, klokke, fløyte
200 x 300 cm

Viktor Pedersen

Du er her hele tiden
2024
Silikon, pigment, byggsaum, menneskehår
317 x 28 x 24 cm

Rundt i huset
2024
Silikon, pigment, menneskehår
41 x 11 x 12 cm

Viktor Pedersens skulpturer er laget av silikon og menneskehår og objektene er avstøpninger av ulike støvsugere. Kunstneren finner støv interessant som et bindeledd mellom menneske og miljø. Menneskets opphav sies å stamme fra kosmisk stjernestøv, samtidig som vi kontinuerlig genererer støv gjennom døde hudceller – et naturlig biprodukt av vår eksistens. Pedersen ønsker å oversette denne ideen til skulptur på en poetisk måte og samtidig gi ordinære husholdningsobjekter en mer kroppslig kvalitet. Valget falt derfor på pigmentert silikon og menneskehår – materialer som kan vekke sanselige og kroppslige assosiasjoner.

Sakib Saboor

Sole Connections
2024
Digitalt foto, canvas
1 x (60 x 90 cm), 2 x (50 x 40 cm)

Sole Connections er en fotoserie av Sakib Saboor som utforsker brorskapets betydning i hans liv som norsk-pakistansk mann. Gjennom tre fotografier skildrer kunstneren fellesskap og tilhørighet, samtidig som han utfordrer stereotypier om identitet og kultur. Serien viser Saboors fire nevøer i tradisjonelle antrekk, bønneluer og Air Force 1 sneakers – en refleksjon av hans identitet mellom øst og vest. Inspirert av mote, familie og Bollywood, forener Saboor kulturelle elementer i en estetisk og meningsfull fortelling. Den snødekte bakgrunnen er en kontrast til de varme båndene mellom brødrene og forsterker seriens budskap om brorskap, fellesskap og menns sårbarhet.

Thando Sikawuti

The discus thrower
2024
Ciclée-trykk, aluminium, murstein
3 x (100 x 70 cm)

Verket *The discus thrower* av Thando Sikawuti er inspirert av den greske skulpturen *Discobolus* (diskoskasteren) av Myron, skapt i perioden 460–450 fvt. Modellen som poserer, er svart og inntar den samme posituren som *Discobolus*, med sitt naturlige hår og en fremvisning av den svarte kroppens skjønnhet. Sikawuti fremhever imidlertid en vesentlig forskjell: Den fotograferte modellen holder ikke lenger diskosen. Kunstneren uttrykker at fraværet av diskosen er et uttrykk for politisk statement: «Diskosen har blitt kastet i raseri over den urettferdige behandlingen av svarte kroppene.»

Kristin Tinsa Sæterdal

Forkastet
2023
Lin, ull
Fra 10 x 12 til 27 x 27 cm (serie)

Kristin Tinsa Sæterdals tekstile verk *Forkastet* viser avbildninger av avfallet vårt og er tydelig i sitt miljøbudskap. Når vi spiser, forbruker og sliter ut ting, produserer vi søppel. På tross av gjenbruk, ombruk og resirkulering er det snart mer avfall på kloden enn vi klarer å håndtere. *Forkastet* er laget spontant og uten en helhetlig plan på et kunstneropphold i 2023. Å kaste noe kan både gjøre vondt og sette fri. Mange vil kjenne igjen melankolien over å kvitte seg med den gamle genseren, mens det å bli kvitt pappesker som hoper seg opp i gangen er en lettelse. Med for mye skrot som bagasje kan det være tungt å fortsette reisen. Søppel er en uunngåelig del av livet, og forteller mye om oss både som individer og som kultur.

Love Terins

Love Terins verk *Accordion Spine* og *Hot Clown* har sitt utspring i en sirkustematikk. Verkene inngår i en større serie som har vokst frem fra en interesse for sirkusets emosjonelle dramatik og mystiske natur – like flyktig som den er storslått. Fascinasjonen stammer også fra klovnenes estetikk og dens tvetydige rolle i samfunnet, som bærer av både tragedie og komedie. Gjennom sirkusets essens søker kunstneren en tilstand som er både sart og spektakulær. Verket er en utforskning av spenningsfeltet mellom store kontraster – lengselen etter å bli sett og ønsket om å forsvinne.

Accordion Spine
2023
Akryl og olje på bomullslerret
240 x 140 cm

Hot Clown
2024
Akryl og olje på bomullslerret
180 x 140 cm

Beate Vigeland

Sidemorene 1/ Utsmeltningsmorene / Endemorene
2024
Ulike treslag
200 x 200 x 300 cm

Beate Vigeland er fascinert av opphopningen av rullestein i morener langs kysten, der steinene ligger tett sammen med kun en millimeter mellomrom. De står stødig, og støtter seg mot hverandre. Hulrommene mellom steinene lager hemmelige rom, mens skyggene forsterker uttrykket. I sine verk bruker Vigeland sidemorene, endemorene og utsmeltningsmorene (dødismorene) som en metafor for familien, og installasjonene hennes speiler familiens hus gjennom fem generasjoner. Moreneinstallasjonene er laget i tre, hentet fra trær som er felt på eiendommen. Materialene er formet med motorsag, og utvalgte «steiner» er deretter bearbeidet med stemjern for å skape tekstur. Rullesteinene er møysommelig plassert mot hverandre for å gjenspeile morener slik kunstneren husker dem, og skaper en fysisk og symbolsk gjenfortelling av minner.

Ella Aandal

Ella Aandals tekstile verk *Stripet hjørne* består hovedsakelig av to elementer, en stålstruktur og et tekstilt element. Verket er både en kropp og ikke en kropp, et plagg og ikke et plagg, et rom og ikke-rom, et byggverk og ikke et byggverk. Aandal jobber med å gi romlighet til det flate, i spill med mønster, materialer og form. Strukturen fremstår som et stillas i bevegelse, på vei et sted, kanskje på vei til å kollapse. Rundt denne konstruksjonen snor det seg et tekstil i sjatteringer av grønn og oransje. Det er drapert, vridt, spent og hengt. Tekstilets striper foreslår retninger, fasonger og former som gir liv til den flyktige konstruksjonen. Arbeidet snakker til byen som et kontinuerlig byggeprosjekt, men også til det hjemlige, som også trenger sin egen konstruksjon og kledning.

Stripet hjørne
2023
Stål, markisetekstil, maling
270 x 200 x 330 cm

Østlandsutstillingens pris 2024

Hvert år deler Østlandsutstillingen ut en pris til et verk som utmerker seg i utstillingen.

I 2024 fikk metallkunstneren Morten Haugmo prisen på 30.000 NOK for verket *The Loomers* (2021-2022). Haugmo forteller:

“Jeg er en metall- og smykkekunstner som inspireres av materialets egenskaper og eksistensielle teorier. Det går betydelig tid til utvikling av teknikker for nye prosjekt, med mål om innovasjon for formatet, materiale og konsept. Prosessene jeg står i handler alltid om å se for seg, visualisere og projisere bilder i det tredje øyet. Slike indre reiser har vesentlige elementer av sjamanisme og naturreligion. *The Loomers* er farkoster under solen og gråtende, frådende smilefjes med synlige tredje øyne. Arbeidet viser til sin egen tilblivelsesprosess.»

Prisjuryen i 2024 var kritiker Line Ulekleiv og billedkunstner Atle Selnes Nielsen. Juryen skriver om verket (utdrag):

«Det mest overraskende verket prisjuryen festet seg ved i utstillingen, representerer originalitet og merkverdighet. Verket er fullt av motsetninger – absolutt kontemporært, men samtidig antikt. Kunstneren har etter alle solemerker vært både resolutt og utholdende i bearbeidingen av sine materialer, og verket speiler denne viljen. Vi har å gjøre med et iherdig, imponerende og konsekvent stykke håndverk – hamret inn i tradisjonen, men med ny kurs.

Objektene på veggen åpner opp for en rekke assosiasjoner til alt fra kumlokk, skjold, gong og frisbeer til ruglete tegneseriemåner. Mer eller mindre tydelige motiv gir seg til kjenne i disse formene. Smilefjesets tomme øyne og smilestrek buler ut mot publikum, som en stivnet erstatning for tekst og nyanser. Det stiliserte smilet tipper lett over i grimase. Men dette emotikonet er likevel ikke entydig, idet det sklir over i mer utydelige avtegninger, eksempelvis skikkelser i en båt. Med ett transformeres smilefjeset til arkeologiske funn, arkaiske former som i dag vanskelig kan avleses.»

08.03 – 27.04 Nitja senter for samtidskunst

16.08 – 21.09 Oplandia senter for samtidskunst

Galleri Fjordheim